

ODGOVOR

Starice mila,
živi ko i prije.
Nježno me dira
tvoja ljubav živa.
No ne znaš ti
i tebi jasno nije
zbog čega živim
i o čemu to snivam!

U vas je zima,
i kad mjesec sija
ja znam da misliš
često ko i prije
da netko neznani
višnju našu svijaju
i bijelim snijegom
o prozore bije.

O majko!
Po toj buri kom se drijema?
Iz dimnjaka se čuju
čudni glasi.
Ti želiš leći,
no postelje nema
i vidiš grob
u kome umrla si.

Pa sablasno cvili,
ko hor crkvenjaka
nariče i pjeva --
ta mećava-tuga!
I snijeg se taloži
u vidu petaka,
a za lijesom nema
ni žene, ni druga.

Najdraže od svega
proljeće je meni
i poplavu volim
u naglome toku,
kad je svaki iver
kao brod u pjenu,
a beskrajni prostor
otimlje se oku.

No proljeće ovo --
moju ljubav sada --
ja slavnim revolucijom

nazivam,
i samo zbog nje
tugujem i stradam.
I samo nju
ja čekam i dozivam.

No, ova rugoba --
ledena planeta!
Nju ni sunce - Lenjin
rastopiti neće!
Zato bolne duše
nemoćna poeta
tražio sam kavge
i pio svako veče.